

ΔΟΥΛΟΥΔΕΙΝΙΟΣ ΕΠΙΚΟΙ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

- Κυμά μου ἀχνό, στοῦ φεγγαριοῦ
Τὸ φῶς κρινοσπαριμένο,
Ποῦ πᾶς μὲ γιά: — Παλαικαριοῦ
Κυδούνι ἔγω νὰ νένω
- "Ωμορφε ἀνθὲ τῆς λεμονιᾶς.
Γιὰ ποιὸν ἀνθεῖς σὺ τάχα;
— Γιὰ τῆς νεκρῆς του ὡμορφονιᾶς
Τὸ μέτωπο μονάχα!
- Τρυγόνα μου, ἀπὸ τῆς φμερτιᾶς
Τοὺς κλάνους ποῦ πηγαίνεις:
— Πλαστηράρα μιᾶς Ιτιᾶς,
Γρηψάς χαροκαὶ μένης...
- Τοῦ κάκου πᾶς καὶ μεῖν' ἐδῶ:
"Στὶς ρίζες της ποτίζει
Τριανταφυλλιά, ποῦ κελαΐδο
Μονάχα ἔγω, κι' ἀνθίζει!"

Σπέτσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΙ
ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΟΜΙΔΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Τὴν ἀγγελίαν τὴν ὅποιαν ἀξέδωκεν ὁ «"Ομίλος τῶν Ἐκδρομῶν» τὴν δημοσιεύμενον ὄλοκληρον, θεωροῦντες τὴν δημοσίευσιν κατά τῆς ὁμορφιᾶς τῶν καλλιτέρων σύστασιν διὰ τὸ ἔθνικώτατον ἔργον τὸ ὅποιον ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ λαμπρὸν αὐτὸν σωματεῖον.

«Ο «Ομίλος Ἐκδρομῶν» συμφωνῶς τῷ καταστατικῷ, καθ' ἐ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ γνῶσις τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐθεωρήσεν αὐτῷ ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συγγραφὴν Χωρογραφίας τῆς Ἐλλάδος, κατιδών τὴν ἑλλεψίν ταῦτη, ἢν δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἀξιώσωσιν ὅπεραν οὐδὲν διό τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ διὰ ταῦτην ἔτι ἀνεπαρκεῖς τυγχάνουσαι σχολικαὶ γεωγραφίαι, ἢ αἱ ὀλιγισταὶ ὑπάρχουσαι μονογραφίαι τημάζων τινῶν τῆς χώρας καὶ εἰς εἰδικώτερον ἀποβλέπουσαι σκοπούν.

«Τούτου ἔνεκα, κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1901, ἀργόμενος τοῦ ἔργου του, προύκήρυξε διαγωνισμὸν ἐπὶ ὀντιμένου προγράμματος πρὸς συγγραφὴν χωρογραφίας τοῦ πρώτου ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποδειχθεὶς νομοῦ τῆς Ἀχαΐας, τάξας 500δραχμῶν γέρας. Τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον θέλουσιν ἐπακολουθήσει τοιούτοις καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς νομοὺς, ὥστε ἐπὶ τῶν κατὰ νομοὺς χωρογραφῶν νὰ συνταχθῇ ἡ πλήρης γεωγραφία τῆς Ἐλλάδος, παριστῶσα τὴν σύγχρονον εἰκόναν αὐτῆς, δύον οὖν τε ἐπακριθῶς.

«Ἐκ τῶν εἰς τὸν πρώτον τοῦτον διαγωνισμὸν ὑποβλήθει-

σῶν συγγραφῶν, ἡ Ἐλλανθίκος ἐκτερπεῖται ἐκοῖνες βραβεύσιμον τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Κορύλλου ὑποβληθεῖσαν. Καὶ εἰς ταῦτη τὴν ἔκδοσιν προβαίνει ὁ «Ομίλος, ὃς ἀπεργήτη τῆς σειρᾶς τῶν κατὰ νόμους χωρογραφικῶν δημοσιεύσεων, ἐλπίζων δὲ τὸ ἔργον τοῦτο θέλει τούγκη εὐμενοῦς δεξιώσεως; παρὸ παντὸς Ἐλλήνος.

«Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεσθῆσόμενον ἐκ 10 ἢ 12 τυπογραφικῶν ψυλλῶν, κοσμούμενον ὑπὸ πλείστων εἰκόνων τῶν αξιολογέστερῶν ποτείων, γενικῶς ἀπόφευκαν, σκηνῶν ἐπὶ τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς καὶ συνοδεύμενον ὑπὸ χάρτου τοῦ νομοῦ λεπτομερεστάτου ὃς καὶ τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ηλείας, Αίγιου καὶ Καλαθρῶν, εἶναι ἡ ἐπιστημονικῶτερα, σαφέστερα καὶ εὐληπτότερά περιγραφή ἑλληνικῆς γώρας.

«Οὐδὲν τῶν κεφαλαίων περὶ ἡ ἀσχολεῖται ἡ γωρογραφία

«Γεωλογία, ὁρογραφία, ύδρογραφία, θαλεσσογραφία, κλίμα, προΐντα, φυσικαὶ καλλοναὶ, λασιγραφία, διοίκησις, ἐκπαθεύσις, ἐμπόδιον βιομηχανία, συγχοινωνία, στατιστικὴ, θάτινα ἐν τέλει συμπληρωμοὶ εἰδική ἴστορικὴ μονογραφία τοῦ νομοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος, ἡ μόνη τοιαῦτη ὑπάρχουσα μελέτη, πάντα ταῦτα περιγράφονται λεπτομερῶς καὶ ἐπιστημονικῶς.

«Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔσται γρηγοριώτατον καὶ ἀπαραιτητοῦ διὰ πάντας Ἐλλήνα ἐπιθυμοῦντα νὰ γνωρίσῃ ἐναὶ τῶν μαργεντικῶτάτων καὶ ἴστορικῶτάτων νομῶν τῆς χώρας. «Η διεταίξις τῆς ψῆλης αὐτοῦ, ἐπιβοθηθόντος λεπτομερεστάτου εὑρετηρίου, καθίστηκε αὐτὸς λίγων εὐχερηστῶν εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀσυσθῇ οἰαγδήποτε πληροφορίαν.

«ΠῚ τιμὴ ἔκάστου ἀντιτύπου ἐπὶ γάρτου πολυτελοῦς ωρίσθη, ἵνα γίνη κτήμα κοινόν, εἰς δραγμὰς 3.

ΤΑΙΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ ΗΘΟΓΟΙΟΙ ΘΑΜΜΕΝΟΙ ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ ΟΙ ΕΤΝΟΟΤΜΕΝΟΙ

Αἱ σχέσεις τῆς Διεύθυνσεως τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου μὲ τοὺς "Ἐλληνας συγγραφεῖς καὶ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια συνυπτῆ ἐν ἔργον πρωτότυπον ἀποπειρώμενον νὰ εἰσέλθῃ εἰς... τὰ στενά αὐτὰ τῶν Δαρδανελλίων, καὶ κατ' ἀρχὴν εἶναι τὸ κύριον ἐλάττωμα τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἔχουν ἐπὶ τέλους καὶ μίκην δικαιολογίαν τὸ διὰ ὁ κ. Στεφάνου ἀρτὶ ἐπανκαρχύμψες ἐκ ταξειδίου μορφώσεις ἀνὰ τὰ Εύρωπακά Θέατρα εὑρεν δὲ τὸ περισσότερον ἀπὸ τὴν Ἐλληνικὴν φιλολογίαν, ἡ ὅποια ἔχει ὀπωσθήποτε τὸ «Ἐπὶ τοῦ Καταστρώματος» καὶ τὴν «Κούλουρης τὴν Νύμφην» ὡς προσληφθεῖσαν στην Τέχνην των υποχωρητικοῦς—διότι κέρδη δὲν είται δὲ καὶ μεγάλα—ἥρχισεν ὡς ὑπηρέτας σχεδὸν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται, προχωρήσκεις μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ τοὺς καταστήσῃ κατακόσπους ἀλλήλων ἐκτὸς τοῦ Θεάτρου καὶ ἀστυνομικοὺς πράκτορας, σπεύδοντας νὰ καταγγείλουν ποῖος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς θεότηλους τὰ μυστικὰ τοῦ Β. Θεάτρου.

«Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ κατὶ ἀλλο πολὺ σπουδιότερον καὶ τοῦτο συνδέεται δι' ἀρχήτων δεσμῶν μὲ τὴν ὑπαρξίαν αὐτοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

Ἐνεὶ δὲ τοῦτο ὁ τρόπος, καθ' ὃν διεύθυνται ὁ θίασος, τοῦ ὅποιου τὰ πλεῖστα καὶ τὰ καλλίτερα τῶν μελῶν, δύναμαι νὰ βεβιώσω τὸν κ. Στεφάνου ἀπὸ τοῦδε, δὲν θὲν ἔχουν τὴν εὐχαριστησιν καὶ τὴν τιμὴν νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτοῦ πέραν τῆς προθεσμίας, μὲ τὴν ὅποιαν τοὺς ἔδεσε τὸ συμβόλαιον τῶν.

Οἱ λόγοι εἶναι ἀπλούστατοι:

Πέρυσιν ἀφ' ἡς ἐποχῆς συγηματιζομένου τοῦ θιάσου οἱ καλοὶ καὶ φιλότιμοι, ὅσον καὶ πτωχοὶ Ἐλληνες, ἡθοποιοί, ἐκ φιλοδοξίες καὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν ἰδέαν τὴν ὅποιαν ἐραίνετο ἐκπροσωποῦν τὸ Βασιλικὸν Θεάτρον ἐδείξαν περισσότερον τοῦ δέοντος ἐπιθυμίαν νὰ προσληφθοῦν εἰς τὸν θίασον, — Η Διεύθυνσις ἐνόμισεν δὲν δὲν είγεν ἀπέναντι τῆς ἡ πεινῶντας οἱ ὅποιοι ἐπισπεύδονται πρὸ τῆς θύρας νέου οἰκονομικοῦ συσσιτίου.

Καὶ ἐφεδρή πρὸς αὐτοὺς ταχπεινωτικῶτατα καὶ βλέπουσαν αὐτοὺς ὑπὲρ τὸ δέον ἐκ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Τέχνην των υποχωρητικοῦς—διότι κέρδη δὲν είται δὲ καὶ μεγάλα—ἥρχισεν ὡς ὑπηρέτας σχεδὸν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται, προχωρήσκεις μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ τοὺς καταστήσῃ κατακόσπους ἀλλήλων ἐκτὸς τοῦ Θεάτρου καὶ ἀστυνομικούς πράκτορας, σπεύδοντας νὰ καταγγείλουν ποῖος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς θεότηλους τὰ μυστικὰ τοῦ Β. Θεάτρου.

(Ορὰ καὶ ἀποδολὴν δύο πτωχῶν ἀρχαρίων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀνεκοίνωσαν ποῖον ἦτο τὸ «Γ'» ἀριθμὸν 113 τὸ ἔργον, τοῦ ὅποιοι ἐγίνοντο δοκιμαῖ εἰς τὸ Β. Θεάτρον.)

Καὶ εἰδὼν οἱ ἡθοποιοί πάσον παρεξηγήθη ἡ προθυμία των νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτοῦ πέραν τῆς προθεσμίας, μὲ τὴν ὅποιαν τοὺς δέοντας τοῦ θίασου, ἀλλ' ἥτο ἀργὰ πλέον.

Τὸ ἀπόγευμα μέγχ συμβεβηκός!...
Εἰς τὸ ἀπέναντι ποτοπωλεῖον διέκρινα ἔνα ναύτην διοικούντος τοῦ θίασου, καὶ μοῦ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν.

— «—

Τὸ ἀπόγευμα μέγχ συμβεβηκός!...

Εἰς τὸ ἀπέναντι ποτοπωλεῖον διέκρινα ἔνα ναύτην διοικούντος τοῦ θίασου, καὶ μοῦ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν.

Τὸ ἀπόγευμα μέγχ συμβεβηκός!...

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

»Ἐν Ἐλληνικὸν καταδρομικόν.

»Ἐν Ὀλλανδικόν.

»Ἐν Ρωσικόν.

Οὗτο πολλὰ οὔτε διάλυγχα καθὼς βλέπεις.. δὲν εἴχε καὶ ἐκλέκω.

Ἔρχεται λοιπὸν τότε νὰ σκέπτωμαι προσπαθοῦσα νὰ μακτεύσω. Ὁλλανδὸς δὲν πιστεύω νὰ εἴναι, οὔτε Ρωσσός, δὲν ἔχει τὸν τύπον τῆς Μογγολικῆς φυλῆς.

δον, έκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν της εἰς τὴν ἔργα-
σίαν τοῦ θιάσου καὶ ἡ Συνελλαγή.

Ο κ. Οικονόμου, πολὺ καλὸς νέος διοικούμενως;
καὶ καλλιστα κατητητισμένος διὰ τὴν ἔργασίαν του,
εἰνὲ ὁ ἑλάχιστα ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο. 'Ἄλλ' ἐφέ-
νη εἰς τὴν περίστασιν κατὴν πειθαρχικώτερος Γερμα-
νοῦ Οὐλάνου, ποιούρητες κακονικῶς εἰς πᾶσαν ἐπιθυ-
μίαν τῆς Διευθύνσεως.

Δὲν θέλω ν' ἀναφέρω δικδόσεις τῶν περι-
τηνίων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι ἵσως θὰ
ἥσκων ὑπερβολικὴ καὶ ἐν πολλοῖς ἀνακριθεῖται.

'Ἄλλ' εἶναι βέβιον ὅτι τὸ Βεττιλικὸν Θέατρον ἀπέ-
κτησε καρματάρχας ἐκ τῶν ἥθοποιῶν τοῦ θιάσου
του καὶ ἴσχυοντας πολὺ εἰς τὴν ἐνέργειαν διενομῆν
τῶν ρόλων.

Διὸ καὶ δοθῆται εἰς ἕνα ἥθοποιὸν καλὸς ρόλος; ὁ ὄποιος
θὰ ἡδύνατο νὰ τὸν ἀνακρείξῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ στά-
διον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν καλλιτεχνικῶν του χρισμά-
των, δὲν ἥρκει μόνον ἡ ἔξια αὐτοῦ κατὰ τὴν προηγου-
μένην περίοδον. Ἔγειράζεται καὶ καποιαὶ ὑποστήριξις
ἐνὲ τῶν ἴσχυοντων «μία καυθεντοῦλαν πρὸς τὴν διεύ-
θυνσιν».

Θὰ ἡδυνάμην δὲ νὰ ἀναφέρω ρόλους; τινὰς τοιούτους
δοθέντες ὡς ρουτρετάκια εἰς ἥθοποιοὺς καὶ ρόλους;
καλλιστα ἀφιερέθεντας ἢ πότε οὐλαὶς ἥττον ἴσχυοντας
καμματικῶς. Μίκρα πάλιστα ἐκ τῶν νεωτέρων ἥθο-
ποιοὺς διὰ τοικύτην τινὰ χρομῆν ἀπεγώρητος τοῦ Β.
Θιάσου.

'Ἄλλ' εἶναι περιττὸν ν' ἀναφέρῃ τις ὄνοματα μὲ
κίνδυνον νὰ βλάψῃ τοὺς καλοὺς ἥθοποιοὺς, οἵτινες
δικτελοῦν ἀκόμη ὑπὸ τὴν δειποτείχην.

Εὔτυχος διώκει τὸ κακόν — δικιμοστικῶς ἵσως ἐφερ-
μοζόμενον — δὲν ἔγινεν ἐν μεγάλῃ κλίμακῃ ἐφέτος.

Πλὴν τούτου διώκει τὸ κακόν — εἰς τὸ χειρότερον ἀ-
κόμη.

Γίπαρχους ἥθοποιοὺς διεκριθέντες διὰ πολυετεῖς
ἔργασίκς ἐν τῷ Θεάτρῳ, θοικεύεται τοὺς καταδί-
κους ἀκόμη καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Β. Θεάτρῳ, οἱ ὄποιοι
μένουν θεμμένοι κυριολεκτικῶς, παχίστας & παχαὶ τοῦ
μηνὸς καὶ ρόλους ἤκιστα τκιριάζοντας εἰς αὐτούς.

Αὐτοὶ — καὶ δὲν εἶναι ὀλίγοι — εἶνεσθι μέλλοντες ν' ἀ-
πογοήτευσον τοῦ Β. Θεάτρου, οἱ μᾶλλον ἀπογοήτευ-
μένοι, διότι δολοὶ ἀνεξιχέτως καὶ οἱ μᾶλλον εὐνο-
θέντες ἔχουν καποιαὶν ἀπογοήτευσιν κατὰ βάθος.

Καὶ ἡ ἀπογοήτευσις, κ. Στεφάνου, εἶναι ὁ μεγα-
λεῖτερος ἔχθρος διὰ τὴν ἔργασίαν ἐνὸς θιάσου, πολὺ^{πλέον}
μεγάλος καὶ ἥπο τὴν ὄλικὴν στενοχωρίαν καὶ
ἀπὸ τὴν πρὸ τοῦ κοινοῦ ἀποτοχίαν.

Τὸ πῆρεν ἐποχὴ, καθ' ἣν καὶ ὁ μᾶλλον γνωστὸς
καὶ ὁ τὸ περισσότερο κερδίζων ἐκ τῶν ἥθοποιῶν ὡ-

νειρεύετο νὰ γίνῃ ἥθοποιὸς τοῦ Βεττιλικοῦ Θεάτρου
καὶ ἔμενε νύκτας ὄλοκλήρους ἀπέντος ἵνα θωπεύῃ τὸ ὄ-
ντερον αὐτό.

Τὸ ἡ καλὴ ἐποχὴ, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν πάντες ἐ-
στρεφον τὸ βλέμμα πρὸς τὸ Β. Θέατρον ὡς πρὸς τὴν
ἐκπροσώπησιν τῆς προσδόου τῶν ἥθοποιῶν, τῆς προσ-
δου τῶν συγγραφέων καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ Λαοῦ.

Σήμερον διώκει! Πηγάδετε νὰ καλέσετε τὸν τε-
λευταῖον κομπάρον καὶ δώσετε εἰς αὐτὸν ἐπὶ δίσκου
τὸν τίτλον τοῦ ἥθοποιοῦ σας.

Θὰ τὰς ἀπαντήσῃς; ὅχι!

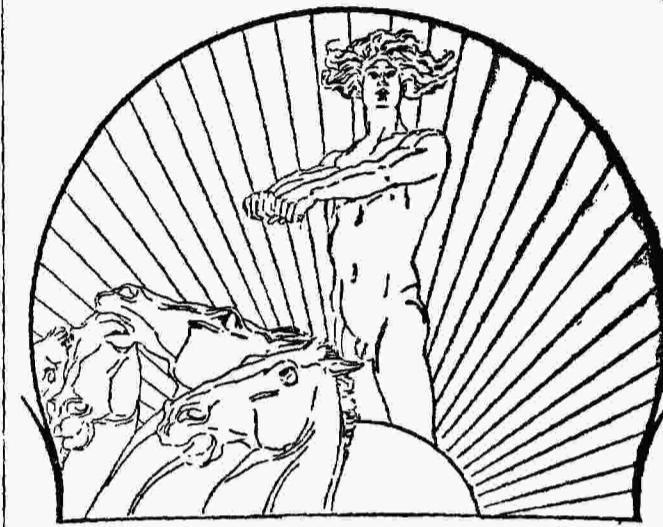
χέρια του ὁ ἀρμόδιος Τμηματάρχης γιὰ νὰ συντάξῃ
τὸ σχετικὸν Βασ. Διάταγμα. 'Ο τμηματάρχης διώκει
— βπως οἱ περισσότεροι τμηματάρχαι στὸ τόπο μας —
ἡταν τμηματάρχης τοῦ κόμικτος καὶ ὅχι τῆς ὑπη-
ρεσίας. Δέν ἔχειρε λοιπὸν τοὺς τύπους τῆς συντάξεως,
τοῦ Διατάγματος, καὶ κατέφυγε στὸ 'Αρχεῖον τοῦ
Υπουργείου, στὸν εὐεργετικὸν τυφλοσούρτην.

Ἐκεῖ πραγματικῶς, κατόπιν πολυάρους ἐρεύνης,
ἀνακαλύπτει ἔνα Βασ. Διάταγμα διὰ τοῦ διόπιου κα-
τεδικάζεται πρὸ ἐτῶν κάποιος παπᾶς.

Σοῦ τὸ ἀντιγράφει αὐτολεῖται τὸ Διάταγμα ὃ κα-
λός σου, τὸ δίδει εἰς τὸν κ. 'Υπουργὸν, ὁ κ. 'Υπουρ-
γὸς τὸ ὑπογράψει, καλῇ τῇ πίστει, χωρὶς νὰ τὸ δικ-
έστη, τὸ Διάταγμα δημοσιεύεται καὶ ὃ καλόγερος
καταδίκαζεται εἰς διετὴ ἐποχὴν ἀπὸ πάσης...ιερο-
πραξίας!

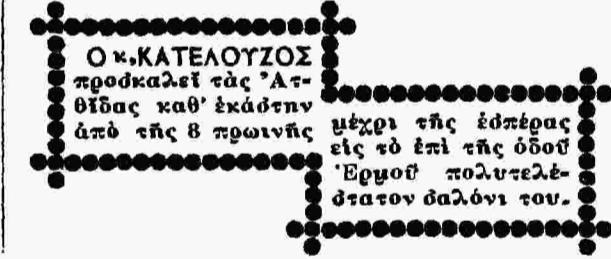
Τὰ σχόλια περιττά.

Ο κ. ΚΟΣΜΑΣ

‘ΑΝΑΤΟΛΗ, ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ..

ΜΗΜΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ. — ΕΜ
ΑΘΗΝΑΙΣ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 43.
ΙΑΡΥΤΗΣ Ε. Χ. ΚΑΒΑΛΙΕ-
ΡΑΤΟΣ, ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗ
ΡΩΤΕΑ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΡ. 26. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ.
ΧΡ. 20. ΡΟΣΣΙΑΣ ΡΟΥΒΑΙΑ ΧΡ. 8.

Πάρτε το γιὰ παραχωρεῖται καὶ αὐτὸ, ἀν θέλετε.
Πρὸ δύο τριῶν ἐτῶν ἡ Ιερὰ Σύνοδος εἶχε καταδί-
κους εἶνα καλόγερο, ἐστειλεῖ δὲ τὴν ἀπόφασίν της
εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἐκτέ-
λεσιν.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου τὴν ἐπῆρε στὰ

Γαλλίας μας, ἀν καὶ ὁ θεος εἶναι ἔξω φρενῶν ἐνκνί-
τιον τῆς συμμαχίας αὐτῆς τὴν ὄποιαν ὀνομάζει
«αλυκοριλίκων» καὶ ἔχεισταται εἰς ἔκκοστον νέο
Ρωσσικὸν δάνειον.

Ρῶσσος ἐν τούτοις δὲν θὰ ήτο τὸ ἰδανικόν μου.

— «» —

Ἐπειδὴ ἡ μαχὴ ἡ δολίγον ἀδιάθετος καὶ ὁ θεος
εἶχε συνεδρίκειν εἰς τὴν λέσχην, δὲν ἔχειλοθομεν οὔτε
τὸ ἀπόγευμα, οὔτε τὴν ἐσπέραν, δὲν γνωρίζω διώκει
πως μετὰ τὸ δεῖπνον μοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἴδεα νὰ προβάλω
εἰς τὸν ἔξωτην, καὶ τὴν προσοχὴν μοῦ ἀμέσως
προτείχυσε μία σκιά, οἵτις ίστατο ἀκίνητος ἀπέναντι
ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα.

Κάτι συνεστάλη εἰς τὰ στήθη μου...

Τὸν ἀνεγνώρισα!

Ἄροῦ ἔμεινε ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐκεῖ, ἡλθε οραδέως
νὰ καθήσῃ ἀκριβῶς κατέωθεν τοῦ ἔξωστου πρὸ ἐνὸς
τραπέζου τοῦ μικροῦ ποτοπωλείου, τὸ ὄποιον ἐνθύ-
μεσαι φεβαίως!

Τὸ ἐνδεδυμένος πάντοτε πολιτικὸς, καὶ, καθὼς
ἔκυπτον ἀπὸ τοῦ κιγκλιδώματος, τὸν ἔβλεπα ἀνυ-
ψοῦντα τὸ βλέμμα καὶ ἀτενίζοντα πρὸς ἐμέ.

Τὸν ἡσθανόμην ἐκεῖ, πλησίον μου...
Ρῶσσος φεβαίως! θέται σύμμαχος καὶ φίλος τῆς

Ἐμεινε μέχρι τοῦ μετονυκτίου ὅπότε, ἀφοῦ ἔκαμε
διὸ τρεῖς γύρους, καὶ παρετύρησε πρὸς τὸ μέρος μου,
κατῆλθε τὴν ὄδον μὲν βραδὺ βῆμα.

Τὴν ἐπομένην ἐσπέραν ἡ ἴδια σκηνὴ ἐπανελή-
φθη, ἀντελήφθην διώκει εἰς τὴν ἀπόστασιν τῆς
παχείαν πατρόνων καὶ συνωμίλησε ἐπ' ἀρκετόν.

Ἡρώτα περὶ ἐμοῦ — ἡμην πεπεισμένη, σχεδὸν
βεβαία.

Ἐτείνα τὸ οὖ: ὡς ἔνοχος νὰ συλλάβω καμμίαν
φράσιν, καμμίαν λέξιν... τίποτε! ἡ ἀπόστασις δὲν
ἐπέτρεπε ν' ἀκούσω· μοῦ ἐφάνη μόνον ὅτι ἡ συν-
ωμίλια ἔγεινετο εἰς καθηκρωτάτην Γαλλικήν.

Αὐτοὶ οἱ Ρῶσσοι μακνήσουν τόσον ἀκριβῶς τὴν
Γαλλικήν προφοράν...

Ἐφυγε πάλιν εἰς τὰς δώδεκα! ὅχι διώκει τὸν πρό-
σωπον, καὶ περιβάλλει μάκρης βλέμματος τὴν οἰκίαν μας
καὶ τὸ παρεβόλον διου τὸν κατεσκόπευον χωρὶς νὰ
φαίνωμει. Τί περίεργο! Ήσθανόμην δὲν ἔρχετο
τὴν ἐπομένην ἐσπέραν θὰ ἡμην ἀνήσυχος, κατὶ θὰ
μοῦ ἐλειπει!

— «» —

Τὴν ἐπομένην ἡτο Πέμπτη καὶ ἐνεθυμήθην ὅτι
ἐπρεπε νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ραπτρίας μοῦ νὰ δοκιμάσω,
καὶ ἔστειλα νὰ καλέσουν μίχη χυλίαν.